

ret godt Greb paa i nogen Maade at samle de spredte Kræfter. Den Bevægelse, som i de sidste Aar har søgt at sætte Skel indenfor Landbruget imellem de mindre og de større Landbrugere, gælder det jo om at komme til at lede paa en saadan Maade, at det gode Samarbejde, der har været imellem dem, fremdeles kan blive bevaret, og dette synes, i alt Fald saa vidt mit Kendskab rækker, for Jyllands Vedkommende i fuldt Maal at have været til Stede. Derfor mener jeg vel, at dette Spørgsmaal fortjener noget nærmere Overvejelse, og en saadan vil det kunne faa i et Udvalg, men jeg for mit Vedkommende kan, saa vidt jeg kan se, godt slaa mig til Ro med, hvad der foreligger. Jeg har ret godt set Mislighederne ved det bestaaende. Vi have ovre hos os f. Eks. en Landboforening med saadan noget som rundt regnet 500 Medlemmer, hvoraf mindst Halvdelen er Husmænd, og saa have vi en enkelt Husmandsforening, som maaske har 50 Medlemmer, og denne Husmandsforening har lige saa stor Indflydelse som den samlede Landboforening med Hensyn til Anvendelsen af de Bevillinger, der skulle uddeles paa Husmandsomraadet, og det er ikke ganske naturligt og rimeligt. Der hersker for øvrigt en god Forstaaelse, og der har været en stærk Fællesfølelse i de Aar, de have arbejdet sammen. Men naar man tager Hensyn til Talforholdene, er det hverken naturligt eller rimeligt, at de have lige megen Indflydelse, og det er en Udvækst paa den Udvikling, som er sket, og som er kommen frem i de senere Aar paa Grund af de Krav, der have været hævdede fra forskellige Sider.

Jeg vil altsaa med disse Ord give min Tilslutning til Forslaget. Jeg takker for dets Fremkomst og haaber, det maa blive gennemført efter dets Principper, som det foreligger, med de mulige Ændringer, som ved nærmere Overvejelse i et Udvalg kunne føre til, at der her og der kan gøres noget, som maaske er det praktiske Liv mere tjenligt end dette.

Med Hensyn til Pengene — det var det sidste ærede Medlem, som fremsatte det — vil jeg sige, at det er min Opfattelse, at de Summer, man fastsætter her, ikke blive mere bindende, end at vi, hvis der skulde vise sig Trang til flere Penge paa dette Omraade, ogsaa nok fik dem. Det er i alt Fald mit Haab. Derfor nærer jeg ingen Betænkeligheder ved at fastsætte de Summer, der ere foreslaaede, idet Beløbet jo vil kunne forhøjes i Tilfælde af, at der virkelig er Trang til Stede.

Dermed være Forslaget anbefalet til velvillig Behandling og videre Fremme.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):
I 1902, da vi behandlede den gældende Lov om Statstilskud til Landbrugskursus, var der jo en sjælden Enighed i dette Ting om at fremme Sagen og at opbæjle de Formaal, som Loven sigter til at imødekomme. Jeg har den Opfattelse, at den samme Enighed er til Stede endnu, hvad denne Sag angaar. Jeg glæder mig selvfølgelig derover og takker for de velvillige Udtalelser, der i Dag ere fremkomne angaaende denne Sag. Jeg har naturligvis ikke overhørt, at der er enkelte Indvendinger mod Lovforslaget, men jeg tillader mig dog at tro, at der ikke kan tillægges disse Indvendinger nogen særlig stor Betydning, i ethvert Tilfælde ikke i det Omfang, at det skal kunne hindre, at vi komme igennem med Sagen. Jeg skal meget gerne være villig til at overveje de Spørgsmaal, der have rejst sig, nærmere i et Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat, og jeg tvivler ikke om, at vi nok skulle komme til Forstaaelse om disse Spørgsmaal.

Der er rejst den Indvending mod Bestemmelserne i § 1, at der kræves for meget af dem, der skulle have Del i denne Bevilling, for at faa Uddannelse som praktiske Landbrugere, idet det jo kræves, at de skulle have gennemgaaet et Kursus paa en Landbrugsskole i 5—6 Maanedere. Det er meget muligt, at dette Krav er for strengt, og det er jo muligt, at vi kunne gaa over til at sige, at for saa vidt de have været paa en anerkendt Folkehøjskole eller Landbrugsskole, kan dette være nok. Det skal jeg gerne være med til at drøfte nærmere, men jeg vil dog her tilføje, at jeg tror ikke, det gaar an, saaledes som det ærede Medlem for Skanderborg (H. Rasmussen) synes at være stemt for, helt at stryge alle Betingelser. Det tror jeg ikke kan lade sig gøre, og det af den simple Grund, at naar vi fra Statens Side yde Tilskud til Uddannelse paa dette Omraade, saa maa vi til Gengæld kræve, at vedkommende vise særlig Interesse for selve Sagen, at de ogsaa for deres Vedkommende ere i Stand til og ville ofre noget for at komme i Besiddelse af bedre Uddannelse. Det tror jeg derfor, man maa kræve. Jeg tror ikke, det gaar an, at vi helt stryge alle Krav i den Henseende, men at vi tværtimod maa fastholde nogle.

Med Hensyn til § 2 er der fremkom-